ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

LISTOPAD 2024

ROČNÍK 2024/2025

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

1

Obsah

Úvod 5
1. Škola slaví 50 let – Řádky ze školní kroniky 5
2. Adaptační pobyty 6
2.1. První ročník 6
2.2. První ročník montessori 6
2.3. ME a MD 7
2.4. Druhý ročník 8
2.5. Šestý ročník 9
2.5.1. 6. A 9
2.5.2. 6. B 10
2.6. Žákovský parlament 13
3. Podzim v MB 14
3.1. Bruslení 14
3.2. Lov barev 14
3.3. Lov obrazů 14
3.5. Koncert Orchestr za mřížemi 15
12. Podzim ve 4. B 15
4. Školní družina 16
4.1. Kreslení křídami 16
4.2. Přírodovědné centrum TRNKA 16
5. Návštěva pamětníka 17
6. Návštěva věznice 17
7. Přednáška ČTK 18
8. Den architektury 18
9. Matematická procházka 20
10. Nocování ve škole 6. A 20
11. Příběh z daných slovních druhů 6. B 21

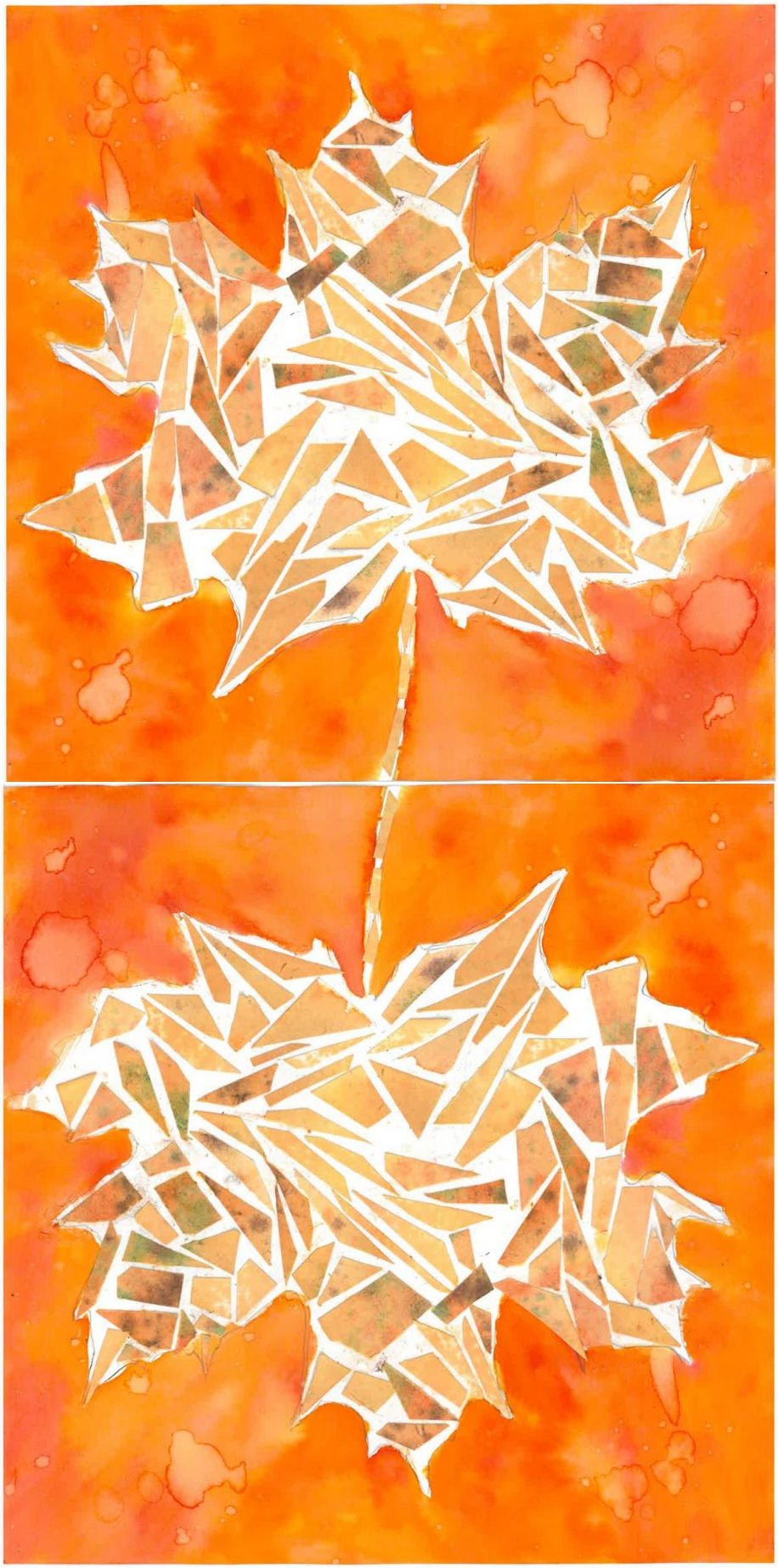

Úvod

Milí čtenáři,

přicházím k vám s prvními řádky školního roku 2024/2025. Ten je letos pro všechny ze Zaalejky slavnostní. Před 50 lety se poprvé škola otevřela pro žáky. Celý rok si budeme toto výročí připomínat, finální oslavy jsou naplánovány na 21. červen 2025.

Každé číslo školního časopisu přinese v tomto školním roce střípky z historie naší školy. 1. číslo nebude výjimkou. Kromě této tématiky tvoří většinu příspěvků informace o celé řadě adaptačních pobytů, které probíhaly v září a říjnu.

Krásné podzimní počtení.

Váš Školní zpravodaj

1. Škola slaví 50 let – Řádky ze školní kroniky

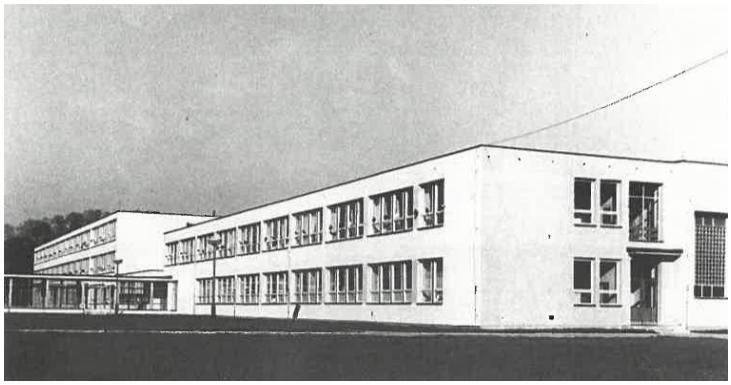

Zakládáme kroniku školy s přáním, abychom do ní psali jen radostné události, svědčící o krásném životě v naší ČSSR i o dobrých výchovných a vyučovacích výsledcích. Píše se rok 1975. Uplynulo 30 roků od konce 2. světové války. Všechen náš lid i ostatní národy světa oslavují 30. výročí osvobození od fašismu a s vděčností vzpomínají na hrdinství milionů lidí, kteří obětovali své životy za naši krásnou socialistickou současnost.

V novém školním roce bude mít vnitřní část města 3 budovy pro základní školství. Jedna budova 1. a 2. ZDŠ byla postavena asi před sto lety, druhá budova 3. a 4. ZDŠ byla dokončena v roce 1963 a třetí budova pro 5. ZDŠ bude našim dětem předána 1. 9. 1975.

Počty zaměstnanců školy – 1975/1976:

Ředitel 1, zástupci ředitele – 2, vyučující 1. stupně – 13, vyučující 2. stupně – 19, vychovatelky – 6, hospodářka, školník, údržbář, 9 uklízeček, vedoucí školní jídelny, 8 kuchařek.

Těžké začátky:

[…] Ještě 14 dní před otevřením školy zástupci okresu navrhovali zahájení školy pro nedokončené práce odložit. V tuto dobu nastoupilo již 90 procent učitelů, s. vychovatelek a všichni provozní zaměstnanci na dokončovací práce. Také většina rodičů pomáhala při úklidu a stěhování nábytku. Rodiče odpracovali 4 000 brigádnických hodin a o iniciativní práci s. učitelů, s. vychovatelek, s. sekretářky a ostatních pracovnic lze hovořit v superlativech. Týden před zahájením vyučování chodili přes neupravený terén, v budově horečnatě pracovali zedníci, malíři, topenáři a mezi nimi se připravovali soudruzi učitelé na svou pedagogickou práci. 3 dny před 1. zářím byla škola připravená po organizační stránce na zahájení vyučování.

Počítalo se s tím, že vyučování zahájíme za účasti představitelů ústředních orgánů, ale vzhledem k tomu, že stavební podnik vlastně školu nepředal a způsobilý provozu byl jen učební pavilon, upustilo se od slavnostního otevření školy.

Ze školní kroniky přepsala Alena Navrátilová

2. Adaptační pobyty

2.1. První ročník

Poslední prázdninový víkend roku 2024 patřil opět adaptačnímu pobytu pro rodiče a děti budoucího 1. ročníku.

V sobotu dopoledne se rodiny představily a po skupinkách se všichni pustili do výroby obrazů z přírodnin, které našli v okolí. Téma letošního tvoření byla oslava dne. Odpoledne šly děti do lesa stavět domečky pro skřítky a rodiče se mohli zúčastnit seznamovacích aktivit mezi dospěláky. Večer byla pro odvážné děti nachystána stezka odvahy lesem při světýlkách. Určitě si ji děti užily a mohly se pustit do opékání špekáčků.

V neděli po snídani se děti dozvěděly rozdělení do jednotlivých tříd, naučily se společně písničku, kterou pak zazpívaly všem přítomným. Mezitím měli rodiče možnost pohovořit s ředitelem školy o tom, jak by si představovali vzdělávání svých dětí.

Jana Hrabalová

2.2. První ročník montessori

Prváci z montessori tříd se svými rodiči a sourozenci se setkali s učiteli a vedením školy v sobotu 7. září 2024 na Kopánkách. Všechny přivítal pan ředitel a čekalo nás vzájemné představování pomocí symbolů. Svolávací písní se stala píseň Pět ježibab na koštěti – což byla velmi veselá píseň. Rozdělili jsme se do 4 skupin a vydali se hledat přírodniny na výrobu oslavy. Téma se neslo v duchu oslava života, oslava dne. Všichni dostali karton, lepidlo, provázek. Kromě výrobku samotného jsme si připravili i prezentaci. To, co týmy vytvořily, bylo velmi pestré a zajímavé. Někteří si k tomu připravili básničku, písničku, nebo jenom povídání. Ale to předbíhám. To bylo až večer. Po obědě se děti a rodiče rozdělili. Děti šly s učitelkami na výpravu za poznáním a ušly opravdu dalekou cestu. Rodiče čekaly aktivity zaměřené na dodržování pravidel a spolupráci. Aktivity jako operace srdce, stožáry, pavučina. Všichni se

velmi bavili a měli možnost se poznat. Někdy i velmi blízko sebe. Čekala je také ulička důvěry a pád do rukou. Odpoledne si mohli všichni vyzkoušet různé aktivity na louce. Večer byly prezentace oslav a táborák. Tady si všichni mohli popovídat, opéct špekáčky případně zazpívat. Pro děti byla připravená stezka potmě podle světýlek. Některé šly samy, jiné po dvou. Když děti došly k pařezu, počkaly, až se sejdou všechny a vyslechly si příběh. Po příběhu dostaly něco na památku a překvapily rodiče. Nakonec si krásně nasvícenou stezku mohli projít i rodiče a sourozenci.

Ráno na rodiče čekaly aktivity zaměřené komunikačně a otázky směrem ke škole, fungování a očekávání. Děti byly s Míšou a Ájou a objevovaly svět motýlů. Musely nejprve získat vajíčka, poté housenky, převést se jako kukly a pak vysněného motýla namalovat. Při tom všem se ještě naučily píseň Skřítkové tesaři, kterou děti zazpívaly při návratu rodičům. No a pak už jsme se rozloučili a těšili se zase ve škole.

Micheala Kročová

2.3. ME a MD

Tento rok nás čekal adaptační pobyt i se spaním v rekreačním středisku Relaxx v Čeložnicích. Sešlo se nás 39 dětí, Míša, Ája, Lucka a jako zdravotník Ivetka. Spali jsme všichni na jednom patře a nejvíc všechny bavilo volno na pokojích, kdy jsme mohli hrát hry a navštěvovat se.

Téma bylo Já ve vesmíru. Hned první den jsme se rozdělili do skupin podle barev a vyrobili jsme si náramek, který nám svítil ve tmě. Ten jsme nosili celou dobu. Byl modrý, zelený, červený a oranžový tým. První den jsme získávali barvy naší planety pomocí kuliček, které jsme dávali na papír. Potom jsme díky rychlosti získali spoustu kartiček s písmenky a z nich jsme vymysleli název planety a jejího měsíce. Ještě jsme si stihli vyrobit kometu z písku, provázku, tašky a dlouhý ocas z krepáku. To nás moc bavilo. Házet s nimi jsme už nestihli.

Druhý den jsme získávali pomocí různých úkolů na planetu jednobuněčné, vícebuněčné živočichy, hmyz, ptáky, obojživelníky, ryby a plazy. Nebylo to vůbec lehké. Zvlášť ulovit šipkami ptáky, nebo dát kroužky tam, kde mají být u vícebuněčných živočichů. Také jsme se zapotili při hledání kuliček. Odpoledne pršelo, a tak jsme psali dopisy domů. Mnozí psali dopis poprvé. Naučili jsme se, jak psát adresu a kde nalepit známku. Nakonec jsme šli pěšky v pláštěnkách do Čeložnice, kde jsme je hodili do schránky.

Ve středu jsme teprve házeli kometami a získali na naši planetu savce – lidi, sami sebe. To jsme museli najít pod kameny. Někteří se hledali dlouho. Naše fotky jsme poté nalepili

k naší planetě a museli jsme se obléknout pomocí přírodnin. Také jsme vyzkoušeli, jak umíme počítat, hrát logické hry a sportovat.

Ve čtvrtek jsme luštili šifry a dělali si telefony. Odpoledne jsme luštili kódy a pomocí telefonů si je sdělovali. Zjistili jsme, že máme jít do jídelny, a tam jsme si namalovali polštář s mimozemšťanem. Nakonec jsme si ho i zažehlili.

Nechyběl ani večerní program plný zpívání, sdílení a noční stezka. V pátek jsme se už jenom sbalili a jeli domů.

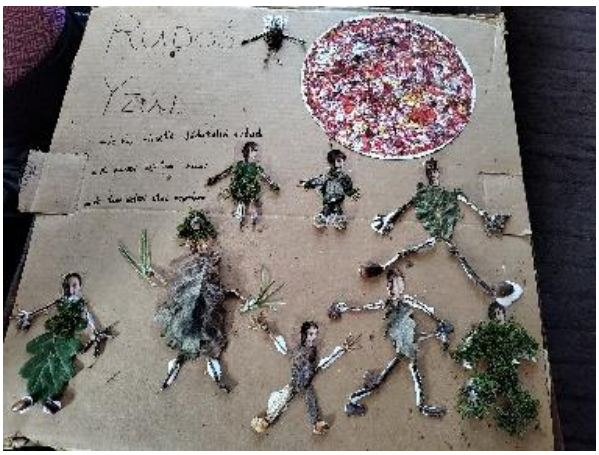

Micheala Kročová

2.4. Druhý ročník

Na začátku školního roku jsme se rozhodli vyrazit na adaptační pobyt do Čeložnice, kde jsme strávili čas poznáváním okolní přírody a hraním her, které nám pomohly stmelit kolektiv. Procházeli jsme krásnými lesy, ochutnali vodu z místních studánek a večer opékali hady u ohně. Vrcholem pobytu byla návštěva jelení obory v Jestřabicích a stezka odvahy, která prověřila naši statečnost. I přes nepříznivé počasí jsme si užili tvořivé činnosti a lesní olympiádu. Pobyt jsme zakončili s pocitem, že společně zvládneme jakoukoliv výzvu. A těšíme se na další společné zážitky.

Hana Kupcová a Radka Hučíková

2.5. Šestý ročník

2.5.1. 6. A

V termínu 7. - 9. 10. se naše třída 6. A zúčastnila adaptačního pobytu v rekreačním zařízení Relaxx v Čeložnicích, které leží uprostřed pohoří Chřiby. Tématem byli naši předkové – Slované. Na tom, abychom se o Slovanech něco dozvěděli, jsme pracovali už týden před odjezdem. Rozdělili jsme se na skupiny a každá se zaměřila na něco jiného – na historii Slovanů, jak žili, jak mluvili a psali, jaké bylo jejich náboženství atd. O tom, co jsme se dozvěděli, si každá skupinka připravila krátkou prezentaci a plakát pro ostatní.

Přímo v Čeložnicích nám vyšlo krásné a mimořádně teplé podzimní počasí, a tak jsme si užili nejen hry vevnitř, ale především venkovní aktivity včetně opékání špekáčků a noční stezky odvahy. Za přípravu a pomoc při stmelování děkujeme panu učiteli Michalu Vrobelovi, paní psycholožce Veronice Frolíkové a paní asistentce Anastasii Honcharenko.

Kateřina Čížková

Dne 7. 10. ráno jsme se s celou třídou setkali před školním hřištěm. Dojel pro nás autobus, do kterého nám pan řidič pomohl naložit věci, a potom jsme nasedli a odjeli. V 9:15 jsme dorazili na místo do Čeložnice, do rekreačního centra Relaxx, kde jsme se ubytovali na pokoje. Pak jsme měli sraz dole v jídelně a řekli jsme si něco o Slovanech, pomocí prezentace a plakátů, které jsme vytvářeli už ve škole. Poté jsme šli na oběd (měli jsme rýži s masem a omáčkou). Po obědě jsme se rozdělili do skupin (oheň, vzduch, voda, země), poté jsme si udělali náramky podle barev té skupinky. Pak jsme měli 20 minut volno. Když nám volno skončilo, šli jsme ven hrát hry s padákem a běhačku. Večer jsme měli večeři (špagety s boloňskou omáčkou) a po ní jsme měli 1 hodinu a 30 minut volno. Pak byl táborák, kde jsme si opékali dobroty, které jsme si sbalili. Pak byla večerka.

Druhý den ráno jsme se vzbudili a v 8:00 byla snídaně, jenže nám na snídani svázali ruce po skupinkách. Po snídani jsme šli hrát další hry ven, tam jsme byli až do oběda. Po obědě jsme šli zase ven, kde jsme hráli hru s balónky. Poté jsme měli volno a po těch skupinkách jsme si trénovali slavnost našich živlů a po ní už byla večeře. Po večeři jsme měli táborák, u kterého nám vysvětlovali noční hru, která následovala po něm. Šli jsme po dvojicích a odvážní šli sami. Šlo se podle odrazek, takže je asi jasné, že jsme měli i baterky. Po cestě na nás bafli deváťačky a pan učitel Vrobel na nás zatroubil. Následně jsme všichni odešli do budovy, sbalili se a šli spát. Ráno jsme naložili věci do autobusu, nasnídali se a odjeli do školy, kde někteří měli oběd, a zbytek šel domů.

Natálie Honsová, 6. A

7. října v pondělí jsme měli sraz v 8. hodin ráno u velkého školního hřiště. Paní učitelce jsme dali papír o bezinfekčnosti a kartičku pojišťovny. Chvíli jsme museli čekat na autobus. Autobus po chvilce přijel, naskládali jsme si do něho všechny věci a vyjeli jsme. Cesta uběhla

celkem rychle. Přijeli jsme na chatu Relaxx v Čeložnicích a vzali si věci. Potom jsme šli do takové větší chaty, kde jsme byli ubytovaní. Paní učitelka nám rozdala pokoje a měli jsme všichni půlhodinu na zabydlení. Pomalu, ale rychle se blížil oběd. Obědy a všeobecně, co jsme tam jedli, bylo v pohodě. Po obědě nám řekli, co následuje po osobním volnu. Osobní volno trvalo cca 1 hodinu a 45 minut. Byli jsme rozdělení do živlů a téma bylo Slované. Pak jsme šli hrát nějaké hry např. hradby. Rozdělili jsme se do dvojic a jedna dvojička musela jít do kruhu. Jeden z dvojičky byl rytíř, druhý byl hradba, a právě on se snažil ochránit rytíře, aby ho nikdo z kruhu netrefil. Asi do půl šesté jsme hráli nějaké společenské hry na spolupráci. Pak následovala večeře. Po večeři jsme se měli nachystat k ohništi, kde jsme si opékali špekáčky. Večerka byla v 10 večer. Další den byl budíček o půl osmé. V osm byla snídaně. Snídani jsme jedli tak, že nám podle živlů svázali ruce. Do oběda jsme měli další aktivity. Po obědě následovalo osobní volno. Po osobním volnu jsme si měli vzít korálky a bavlnky nebo provázek a dělali jsme si podle živlů své náramky. Potom následovaly další aktivity až do večeře. Po večeři jsme měli jít k ohni, kde jsme předvedli své vystoupení, které jsme měli čas si nacvičit během času, který jsme měli. Paní učitelka nám pak řekla, že bude stezka odvahy. A na tu stezku odvahy nás pouštěla po pěti minutách ve dvojičkách. Po stezce byl nějaký rituál našich živlů, kde jsme řekli naše pokřiky. Došli jsme na chatu úplně vyřízení a šli jsme spát. Ráno jsme skoro všichni vstali dřív a balili jsme si věci. Zahráli jsme si ještě pár aktivit. Pak jsme si dali věci do autobusu a jeli jsme domů.

Anna Kočí, 6. A

2.5.2. 6. B

Už před odjezdem jsme se ve škole připravovali na adaptační pobyt, jehož tématem byli Slované. Každý z nás si připravil důležité informace, které jsme zpracovali na velké plachty a chystali se je prezentovat před celou skupinou. Vzrušení rostlo, když přišel den D – ve středu jsme vyrazili na cestu, která trvala zhruba hodinu a klikatila se jako had. Po cestě jsme v blízkosti našeho ubytování mávali z autobusu na druháčky, kteří pobývali na stejném místě jako my a šli zrovna na procházku.

Po příjezdu jsme si rychle odložili kufry na terasu. Terasa byla prosklená, a tak jsme tam zahlédli naše kamarády ze 6. A, kteří měli ještě program. Mávali jsme na ně za okny a netrpělivě čekali, až budou nachystané pokoje a začnou naše aktivity. Čekání jsme si

zpříjemnili hrou Zip, zap, zop, kde jsme střídali různé varianty. Největší úspěch měla párty tučňáků.

Zhruba po 30 minutách nás přišel uvítat pan učitel a oznámil nám, že naše pokoje jsou připravené. Zanesli jsme si kufry do pokojů, prozkoumali jsme pokoje, chodby a toalety, přičemž jsme zjistili, že pavouků je zde poměrně málo. Poté jsme se přesunuli do společenské místnosti, kde oficiálně zahájil program pan učitel spolu s paní psycholožkou. Nejprve jsme odprezentovali své plakáty o Slovanech, k nimž pan učitel občas přidal další zajímavosti. Někteří z nás přišli dokonce v slovanském oblečení. Po skončení prezentací jsme si užili oběd, tentokrát sladký.

Po obědě přišla zasloužená chvíle odpočinku, ačkoliv nikdo z nás skutečně neodpočíval.

Celá třída se totiž postupně scházela na jednom pokoji, kde hrála hudba, a všichni tancovali. Poté nás čekala obvyklá procházka po pokojích, abychom zjistili, kdo má co dobrého. Na chodbách jsme se setkávali s našimi druháčky. Čas rychle ubíhal, sraz na odpolední program jsme měli ve společenské místnosti.

Zde nás rozdělili do čtyř skupin podle živlů. Každá skupina si vytvořila své pracovní místo, přinesla si korálky, šňůrky a ozdoby. Dále jsme si vzali také cennosti od pana učitele. V našich spolupracujících skupinách jsme vymýšleli pokřiky a vyráběli náramky, abychom se odlišovali od ostatních týmů. Po svačině jsme vyběhli ven. Nejprve jsme se "rozcvičili" ve dvou skupinách. Stáli jsme v kruhu a drželi se za ruce, holky zvlášť a kluci zvlášť. Každá skupina obdržela obruč, kterou jsme prolézali, a posílali ji dokola, aniž bychom se rozpojili. Krátce poté jsme dostali další obruč, poté jsme to ještě vyzkoušeli se třemi obručemi.

Po této rozcvičce jsme ve svých týmech hledali v areálu šestimístná, sedmimístná a desetimístná čísla, která jsme si museli zapamatovat a přenést je do našeho týmu. Byla to výzva, mnozí z nás vymýšleli různé pomůcky, aby si dlouhá čísla lépe zapamatovali. Dále nás čekal úkol s vodou, kterou jsme museli dopravit z kelímku do kelímku, s využitím pouze několika papírů A4. Nejprve jsme plánovali strategii a poté jsme měli možnost zkusit to nanečisto, a nakonec už naostro. Všechny týmy úkol úspěšně splnily, přičemž strategie byly různé.

S odpoledními aktivitami jsme se rozloučili a následovala večeře, po níž jsme měli zasloužený odpočinek. Poté jsme se sešli u ohniště, večer jsme trávili opékáním špekáčků a zpíváním písniček. Neměli jsme kytaru, písně jsme pouštěli z reproduktoru. Kromě zpívání jsme také tančili a občas křičeli hlasitěji, než zpívali. Oheň pomalu dohoříval, což znamenalo, že se náš první den chýlí ke konci. Po rozloučení jsme se šli osprchovat a potom zalehli do postelí. Chvíli nám trvalo, než jsme usnuli, ale věděli jsme, že musíme být tišší, protože s námi na budově spí i druháčci, což se nám celkem dařilo.

Druhý den začal snídaní. Do jídelny jsme šli svázaní za ruce v jednotlivých živlech. Chvíli trvalo, než jsme si na to zvykli, a někteří si i hlasitě zanadávali, nakonec jsme se všichni

pohodlně nasnídali. Venku jsme zahájili program pokřikem jednotlivých skupin. Následovala zkouška koordinace a spolupráce v rámci živlů. V zástupech jsme chytli vždy spolužáka před námi pravou rukou za pravou nohu a levou rukou jsme mu položili na rameno, takto jsme se přemísťovali z místa na místo, povedlo se všem.

Následně jsme v živlech vyráběli vlastní bohy z přírodnin. Každá skupina mohla obdržet provázek jako odměnu za splněné úkoly. Chodili jsme po areálu, zpívali, fotili se a zdolávali překážky, abychom získali provázky, s jejichž pomocí jsme poté vytvářeli své bohy. Nápadů byla celá řada a každý tým vytvořil zcela odlišného boha. Poté jsme si vyzkoušeli, jak pevně jsou jednotlivé živly spojeny. V těchto skupinkách jsme zdolávali cestu podél stromů, přičemž každý se musel neustále dotýkat stromu a skupiny se nesměly rozpadnout. Bylo úsměvné sledovat, co všechno skupinky vymyslely, aby se jejich skupina natáhla od jednoho stromu ke druhému.

Začalo jemně mrholit, a tak jsme naše vyrobené bůžky odložili na terasu a vyrazili na oběd. Po jídle nás čekala jedna z našich nejoblíbenějších aktivit s podtitulem, kdo víc si toho nakoupí v bufetu. Po hodině odpočinku jsme se znovu sešli na terase k dalším aktivitám. Nejprve jsme se snažili trefovat šipkami do nafouklých balónků, uvnitř kterých byly ukryty různé šifrovačky, které jsme následně řešili ve skupinách. Nejnáročnější se ukázala být šifrovačka číslo 300, při níž jsme spojovali čísla od 1 do 300. Jakmile jsme splnili všechny úkoly, procvičili jsme si naši paměť. Pomyslně jsme přenášeli předměty z hracího pole na své papíry, každý z nás si musel zapamatovat jeden předmět a poté ho přenést na hrací plochu své skupiny. Po necelé hodině všechna družstva úkol úspěšně dokončila. Venku už vydatně pršelo, a tak jsme se přesunuli z terasy do budovy, kde jsme dostali informace k dalšímu programu.

Po večeři jsme se vrhli do natáčení videí, opět jsme pracovali ve skupinkách podle živlů. Každá skupina si vybrala místo na natáčení, rozdělila si role ve filmovém štábu, napsala scénář a začala pracovat. Během stahování videí se objevily drobné technické komplikace, ale na závěrečný večerní program jsme měli všechna videa připravená.

Začala přehlídka filmů. Každý tým nejprve představil svůj filmový štáb a krátce nás informoval o obsahu svého videa. Následně byla videa promítnuta. Všechna se dočkala bouřlivého potlesku a večer se protáhl až přes desátou hodinu. Když nastal čas jít spát, někteří zamířili do sprchy, zatímco jiní balili své věci, obávající se, že by to ráno mohli nestihnout.

Ráno jsme dokončili balení, vynesli kufry na terasu a začal náš poslední blok adaptačního pobytu, který byl zaměřen na hodnocení. V týmech jsme stavěli vysoké věže pomocí špejlí a marshmallowů, poznávali pohádky a na závěr jsme zhodnotili celý adaptační pobyt.

Náš adaptační pobyt byl plný zážitků, týmového ducha a nových přátelství, které nás spojily ještě víc. Těšíme se na další společné akce.

Dana Šimíková

2.6. Žákovský parlament

Chtěla bych vám povyprávět o startovacím výjezdu s parlamentem. Dne 30. září jsme ráno vyrazili Pandabusem na Mlýnky, kde jsme byli ubytovaní. Po příjezdu jsme si vybalili potřebné věci a odebrali se ven, kde jsme následně byli rozděleni do 4 týmů. Po tomhle jsme hráli pár seznamovacích her jako např zip zap. Po téhle hře jsme se odebrali hrát hru, při které jsme se rozmístili po daném prostoru, a hráli jsme něco jako tichou poštu. Tato hra spočívá v tom, že si po týmu posíláte slova, věty nebo souvětí. Ovšem nebylo to jen tak, byli jsme od sebe cca 4-5 metrů, takže jsme si i docela zaběhali a museli si vše zapamatovat. Hrát to s mladšími dětmi byl tedy oříšek, ale jakmile si uděláme mezi sebou taktiku, jde to jako po másle. Tahle hra byla docela zdlouhavá, ale zábavná. Po této hře jsme šli na oběd a poté jsme měli 2 hodiny osobního volna.

Osobní volno uplynulo jako voda a my se vrhli na další hru jménem „vlajky“, ale tentokrát docela pozměněnou. Spočívalo to v tom, že jsme jako tým obdrželi pár lego kostek, které jsme si museli hlídat a ubránit před ostatními týmy. Takže jsme si zahráli rychlou hru Kámen – nůžky – papír. Když jsme je chytli, pokud jsou ovšem v kruhu, ve kterém se nacházely naše kostky, tak jsme je chytit nemohli. Pokud soupeř prohrál souboj rychlé hry, tak musel odhodit kostku a jít splnit úkol, který jim vymysleli organizátoři. Tato hra byla velice fajn a zábavná. Večer jsme hráli hru Zvířátka, kde jsme museli ve tmě hledat takzvaná „zvířátka“ (učitele), kteří dělali různé zvuky, aby nás upozornili, kde jsou. Poté jsme obdrželi sladkost, když jsme je našli. Tato hra byla také velice zábavná. Po hře jsme měli malý taborák, kde jsme si opekli špekáčky nebo chleba. Potom jsme šli spát. 1. října jsme se zabalili, stihli si ještě zahrát nějakou hru a poté jsme se vrátili domů. Tento startovací výjezd byl moc fajn a líbil se mi.

Sofie Sitníková, 7. C

V pondělí 30. září jsem měla sraz s žákovským parlamentem na zastávce u Alberta, odkud jsme odjížděli na náš adaptační pobyt kousek za Strážnicí. Cesta trvalou zhruba půl hodiny.

Po příjezdu jsme si odložili naše věci a hned jsme šli hrát do lesa hru. Mezitím nám nachystali pokoje na ubytování, takže jakmile jsme dohráli, šli jsme se ubytovat a vybalit si věci. Někdo bydlel na budově a někdo zase v chatkách. Následovaly seznamovací hry, i když jsme se už znali trochu z parlamentu, tak jsme se ještě potřebovali seznámit s lektory. Byli to naši bývalí žáci Antonín Holčík a Jáchym Nevyjel, kteří si pro nás připravili celý program adaptačního pobytu. Při seznamování byla legrace, všichni jsme stáli v kruhu a řeklo se jméno někoho. Jeho sousedé po pravici a po levici se museli rozběhnout každý na opačnou stranu a oběhnout celý náš kruh, potom se vrátit zpět k tomu, kdo byl vyvolaný. Ten měl roztažené nohy a úkolem bylo prolézt mu jako první pod nohama a vzít předmět, který ležel uprostřed kruhu. Pak jsme se snažili naše koordinátory naučit text, který jsme přenášeli z nedalekého lesa formou štafety. Občas vznikala zajímavá nová slova. Text, který následně přečetli naši koordinátoři, se příliš neshodoval s originálním textem. Potom jsme šli na oběd a po obědě jsme měli volno, abychom si mohli odpočinout.

Po obědě jsme se sešli na hřišti, kde jsme si zahráli vlajkovanou v týmech. Oživovat jsme se při hře chodili za Tondou a Jáchymem, ti nám dávali zajímavé a vtipné úkoly. Pokud jsme úkol splnili, vrátili jsme se zpět do hry. Hráli jsme také Zip, zap, zop, což všechny moc bavilo. Následovala svačinka a hned jsme pokračovali dál v programu až do večeře. Po večeři někteří odpočívali a další šli chystat dřevo na táborák. Postupně jsme se všichni sešli u ohniště, kde jsme dostali instrukce k noční hře. Ve skupinkách, ve dvojicích jsme procházeli les a chodili jsme za zvuky, které jsme slyšeli. Ty zvuky vydávali koordinátoři, někdo pískal na píšťalku, někdo klepal dřevěnými paličkami, další cinkal rolničkou. Museli jsme v lese najít všech pět stanovišť, ke kterým nás přivedly právě tyto zvuky. Na každém stanovišti jsme pak splnili úkol. Poté jsme se všichni vrátili k ohništi, kde jsme si opékali špekáčky, zpívali jsme a povídali jsme si příběhy, pak už jsme šli spát, protože hlavně děti z 1. stupně byly hodně unavené.

Ráno jsme vstali, sbalili jsme si své věci, uklidili pokoje a šli jsme na snídani. Během dopoledne jsme hráli v týmech scénky. Na místě, kde jsme scénky hráli, jsme zanechali několik indicií a ostatní družstva se pak snažila uhodnout, co jsme hráli za scénku, a zahrát ji podobně s využitím indicií, které našli na místě. Tato aktivita nám zabrala celé dopoledne, pak už jsme se šli jen umýt, vzít si věci a nastoupili jsme do autobusu a odjížděli jsme zpět do školy. To je vše, moc jsme si to užili a doufám, že se podobné akce budou opakovat.

Kateřina Unčovská, 6. B

3. Podzim v MB

3.1. Bruslení

Na bruslení jsme šli přes město. Jak jsme došli ke stadionu, tak tam na nás už čekaly ostatní děti. Šli jsme dovnitř, převlékli jsme se a šli jsme bruslit. Rozdělili jsme se, prváci a druháci byli spolu a třeťáci byli spolu. A moc se mi líbilo volné bruslení.

Martina Uvírová, MB – třetí ročník

3.2. Lov barev

Sbírali jsme barvy venku na Havaji tím, že jsme si vzali různé kytky a třeli s nimi o papír. Sbírali jsme i různé bobule a někdy i trávu. Cesta vedla od železňáku po hrázi k zahrádkám a pak zpátky k železňáku. Ve škole jsme pak dokreslili obrázky černým fixem.

Líbilo se nám to.

Liliana Broklová, MB – třetí ročník

3.3. Lov obrazů

Šli jsme k železňáku a začali jsme lovit obrazy. Obrazy jsme lovili tím, že jsme se dívali přes rámeček, který jsme si vyrobili den předem, a až se nám to líbilo, tak to Eliška vyfotila. Někdo měl pestré obrazy a někdo fotil i obrazy nakřivo. Někdo měl třeba jenom kytky a kousek chatky a někdo měl stromy a kousek rybníku. Někdo si vyfotil řeku Moravu a vzadu strom, ale když se na to podíváte dobře, tak vidíte, jak se ty stromy odrážejí světlem o řeku Moravu.

Amálie Večerková, MB – třetí ročník

3.5. Koncert Orchestr za mřížemi

Byli jsme na koncertu v kině Hvězda. Jmenovalo se to Orchestr za mřížemi. A ten orchestr napodoboval různá zvířata žijící v ZOO. Byl to třeba slon, kukačka, antilopa, klokan. My jsme také napodobovali klokana tím, že jsme skákali v hledišti. Bylo to moc hezké.

Simona Staněk, MB – třetí ročník

12. Podzim ve 4. B

V hodinách VV jsme se naladili na podzim. Děti vytvořily puzzle dle vlastní fantazie, kornouty naplněné přírodninami a houby, které zpracovaly pomocí suchého pastele. Obrázky krásně hrají podzimními barvami.

Jana Taláková

4. Školní družina

4.1. Kreslení křídami

V pondělí 30. 9. si děti ze školní družiny zpříjemnily odpoledne na školním hřišti kreslením křídami. Děti měly téma Pohádkové postavy, kde si vylosovaly ve skupině pohádku, a kreslily vše, co znají o dané pohádce. Kresby se dětem povedly. Křídy měly děti i na oblečení, ale v zápalu aktivity to nikomu nevadilo. Kresby nás pak vítaly po příchodu na hřiště po celý týden a děti se u nich zastavovaly a dívaly se.

Světlana Habartová

4.2. Přírodovědné centrum TRNKA

V týdnu od 9. 9. do 13. 9. se školní družina zúčastnila v Přírodovědném centru Trnka ukázkových hodin pro děti z 1. stupně. Dětem byly nabídnuty ukázky z kroužků jako např. Zvířátko, Mladý včelař, Malý badatel a Přírodovědný. Děti se dozvěděly něco o včelách, mohly si vyzkoušet pokus s ohněm, zkoumaly přírodu pod mikroskopem a podívaly se i na zvířátka, o která se děti v kroužku starají. Ukázkových hodin se zúčastnila všechna oddělení školní družiny.

Světlana Habartová

5. Návštěva pamětníka

Ve čtvrtek jsme měli uvolnění z páté hodiny, protože jsme měli jít na oběd. Po něm jsme měli sraz v šatnách s paní učitelkou Vojáčkovou. Jakmile se paní učitelka dostavila, mohli jsme vyrazit na autobus. Cestou jsme se stavili ještě pro kytičku v květinářství. Asi v 13.08 nám jel autobus a příjezd do Podolí jsme měli ve 13.22.

Po příjezdu do Podolí jsme šli ze zastávky k domu paní Níčové. Tam nás její dcera přivítala. Vešli jsme dovnitř a šli jsme za pamětnicí. Když nás paní Níčová přivítala s buchtou, mohli jsme začít nahrávat. Paní nám vyprávěla o jejím dědictví. Komunisté vzali její rodině 5 ha (hektarů) pole. Nebo nám vyprávěla o příjezdu Rusů do ČSR.

Když jsme se s paní Níčovou rozloučili, vyrazili jsme na autobus, který nás odvezl zpět do Uherského Hradiště. A tam jsme měli rozchod zpět k našim domovům.

Ester Kaplanová, 8. B

6. Návštěva věznice

4. 9. jsme navštívili věznici v Uherském Hradišti. Věznicí nás provedl pan průvodce. Prohlídka trvala asi 2 hodiny. Během ní nám průvodce vyprávěl, jak to tam fungovalo, koho tam zavírali atd. Také jsme se zkoušeli zavřít do samotky a poté nám průvodce předváděl zvuky, které tam byly každý den, a nebylo to nic příjemného. Jsem ráda, že vím, jak to tam fungovalo, ale vícekrát bych tam asi nešla.

Viktorie Lapčíková, 9. A

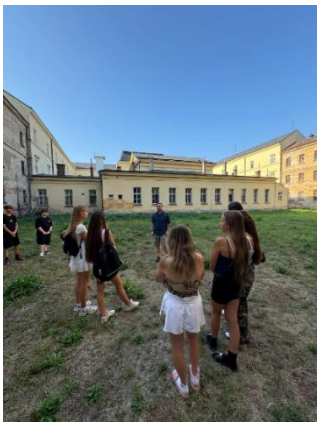

Ve středu jsme se třídou byli na prohlídce uherskohradišťské věznice. Setkali jsme se před bránou věznice, kam si pro nás přišel průvodce. První jsme si prošli venkovní areály. Průvodce nám řekl, k čemu sloužily, jak dříve vypadaly a kde všude zasahovaly. Poté jsme se vydali do prvního patra k samostatným celám. V celách jsme měli aktivitu, při které průvodce chodil po chodbě a dělal zvuky, které tam dříve mohli vězni slyšet. V tomto místě byli političtí vězni, a protože ještě nebyli vyslechnuti, a kromě jejich názoru neměli důvod je zavřít, byli v jiné části než vězni, kteří tam byli kvůli zločinům. Věznici jsme si bohužel celou neprošli, ale průvodce nám řekl hodně zajímavých věcí a zavedl nás do vězeňské kaple.

Meda Czakerová, 9. A

Ve středu jsme navštívili vězení v Uherském Hradišti. Naše prohlídka začala ve venkovním areálu věznice, kde nám průvodce říkal, co se v každé části odehrávalo. Druhá část naší prohlídky byl vnitřní areál věznice. Podívali jsme se do části, která byla pro politické vězně. Měli jsme tam i aktivitu. Měli jsme zjistit, jaké zvuky jsme tam dříve mohli slyšet. Pak jsme se podívali do části, kde byly výslechové místnosti, a potom jsme se přesunuli do vězeňské kaple, kde jsme si poslechli více o její historii. Celkově byla prohlídka hodně zajímavá a dozvěděla jsem se tam spoustu nových informací o tom, co se v minulosti v Uherském Hradišti dělo.

Ellie Maria Milani, 9. A

Pan průvodce si nás vyzvedl před branou. Přišli jsme na dvorek a začal nám vykládat kousek z historie. Na dvorku před věznicí stál Papa mobil, když byl papež na Velehradě. Prý to bylo nejbezpečnější místo v okolí. Dále nám vyprávěl, že když se konala poprava, tak pár hodin nato se na stejném místě hrály hry. Když jsme procházeli vnitřkem, byli jsme i ve výslechových místnostech, samotkách, nebo kapli. Bylo to jediné místo, které bylo bez násilí a tlaku.

Klára Horková, 9. A

7. Přednáška ČTK

Začali jsme přednáškou na naší škole, kde nám bylo představeno, co ČTK dělá, něco o historii ČTK, jak a proč co funguje, kdo jsou jejich zákazníci a jak si ověřují informace. V druhé části přednášky jsme se přesunuli na Palackého náměstí, kde je umístěna výstava fotografií z archivu za posledních 100 let. Když jsme došli na místo, vyslechli jsme si rychlou řeč o tom, na co jsme se vlastně přišli podívat, a potom jsme dostali prostor, abychom si mohli v klidu projít výstavu. Den jsme zakončili rozchodem ve městě, po němž jsme šli do školy na poslední hodinu.

Pavla Junaštíková, 9. B

Všechny třídy devátého ročníku se v druhou hodinu sešly v jedné učebně, kde měla proběhnout přednáška. Když začala přednáška, první věc, co jsme se dozvěděli, byla, co vůbec je zkratka ČTK (Česká Tisková Kancelář) a co znamená. Dále jsme se dozvěděli něco více o historii ČTK, především to, kdy a jak vznikli. Ke konci přednášky jsme si více povídali o tom, jak nepravdivé dokážou být informace na sociálních sítích, než jsme se přesunuli do šatny. Vydali jsme se do města, prohlédnout si výstavu fotografií ČTK za posledních sto let, s názvem 100 okamžiků.

Stela Verbíková, 9. B

8. Den architektury

Vytvořte si město! Účast na interaktivním workshopu "Člověk a město"

V pátek 27. září 2024 se vybraní žáci 6. ročníku vydali do coworkingového centra HUB123 v Uherském Hradišti, kde se od 11:00 do 13:00 uskutečnil jedinečný workshop s názvem "Člověk a město".

Tento interaktivní projekt, vedený odbornými lektory, nabídl dětem možnost stát se architekty a urbanisty jejich vlastního města. Během dvouhodinového edukačního programu se děti dozvěděly nejen o různých typech staveb, ale také o důležitých vazbách a vztazích, které formují život ve městě. Navrhly si model vlastního města.

Poté diskutovaly nad postaveným modelem města. Promýšlely několik klíčových otázek týkajících se funkcí různých městských prvků:

Jakou funkci plní ve městě zeleň? Děti diskutovaly o důležitosti parků, zahrad a dalších zelených ploch pro kvalitu života obyvatel.

Chcete, aby vaše město mělo řeku? Tato otázka podnítila debatu o výhodách a nevýhodách vodních toků ve městě. Řeka může přinášet krásu a možnosti rekreace, ale také vyžaduje důkladné plánování, aby se zabránilo povodním.

Co se stane, když ve vaší čtvrti chybí obchod? Děti si uvědomily, jak důležitou roli hrají obchody v komunitě. Chybějící obchod může znamenat omezený přístup k potřebným službám a výrobkům, což negativně ovlivňuje životní úroveň obyvatel.

Ověřte, zda má vaše město dostatek škol a školek v dostupné vzdálenosti. Vzdělání je klíčové pro rozvoj každého města, a tak se žáci zamýšleli nad tím, jak by měly být školy rozmístěny, aby byly snadno dostupné pro všechny děti.

Kde umístíte vlakové nádraží, kde stadion? Tato úloha vyžadovala strategické myšlení a plánování, aby byla zajištěna dostupnost veřejné dopravy a sportovních zařízení pro co nejvíce obyvatel.

Celé dopoledne bylo plné inspirace, kreativity a radosti z učení.

Dana Šimíková

Dne 27. 9. jsme se jako třída 8. A a pár žáků z 8. C vydali do města za přednáškou o architektuře a práci na stavbě.

Když jsme se usadili, přivítali nás studenti, kteří za námi přijeli až z Prahy, a připravili si pro nás prezentaci.

Vyprávěli nám o tom, kolik lidí je potřeba na jednu stavbu a také co mají v popisu práce.

Prezentace byla hezky zpracovaná a hezky se na ni dívalo. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací a i styl, kterým to podávali, byl zábavný. Občas se nás ptali na otázky, a když jsme správně odpověděli, tak nám dali bonbonky za odměnu.

Na závěr jsme si zahráli kahoot, což bylo asi nejvíc zábavné pro nás všechny. Otázky byly kladeny pouze z prezentace, kterou nám pouštěli, takže nárok na výhru měl každý, kdo dával pozor.

Jejich poslední prosba byl anonymní dotazník, aby se dozvěděli, jak kvalitní byla jejich přednáška. Poté se s námi rozloučili a my jsme šli zpátky do školy. Byla to zábava, a kdyby byla možnost, tak bych si to zopakovala.

Blahová Simona, 8. A

V pátek 27. 9. 2024 jsme se vydali do centra Hradiště, kde jsme se zúčastnili přednášky od firmy StaGram. Ta se konala u příležitosti Dnů architektury. Nejprve jsme se seznámili s organizátory akce, potom nám říkali různé Informace z prezentace, kterou si pro nás připravili. V průběhu prezentace se nás ptali na otázky, na které jsme odpovídali. Za správnou odpověď jsme mohli dostat bonbón nebo čokoládu. Nakonec si pro nás lektoři připravili Kahoot a výherci dostali gumovou helmu proti stresu, pero, čokoládu, deníček a zlatou, stříbrnou nebo bronzovou ochrannou helmu, se kterou jsme se vyfotili. Potom jsme se bohužel museli vrátit zpět. Ještě jsme ale zašli do Poepoe a pak jsme se vrátili zpět do školy.

Matyáš Čaňo, 8. C

9. Matematická procházka

V pondělí 21. 10. se třídy 5. A a 5. B vydaly na Velehrad, kde na procházce k Modré plnily matematické úlohy. Za krásného slunečného počasí děti vyřešily 8 úloh a rozklíčovaly heslo.

Markéta Klímová

10. Nocování ve škole 6. A

Druhého září se sešla v jedné z učeben na Zaalejce úplně nová šestá třída. A začalo poznávání. Adaptační pobyt, na kterém bychom se alespoň trochu stmelili, nás ale čekal až v říjnu, a proto jsme se domluvili s paní učitelkou třídní, že ze středy 4. září na čtvrtek 5. září přenocujeme ve škole. Moc jsme si to užili, trochu víc se poznali, zahráli si společně seznamovací i neseznamovací hry, dali si společnou snídani a rozhodli jsme se, že tuhle akci si rozhodně ještě někdy zopakujeme.

Kateřina Čížková

11. Příběh z daných slovních druhů 6. B

V hodině jsme vytvářeli ve skupinách příběhy na libovolné téma. V tomto příběhu se měl nejčastěji opakovat slovní druh, který si děti vylosovaly. Poznáte, o jaké slovní druhy šlo?

V AQUAPARKU

Jednoho dne se tři kamarádi domlouvali, kam si po škole zajdou. Rozhodli, že půjdou do aquaparku a sejdou se ve čtyři hodiny u divoké řeky. Petr přijel na kole, Lucka na bruslích a Marka přivezla maminka autem. Když se sešli u divoké řeky, řekli si, že půjdou na tobogán. Pětkrát sjeli dolů a potom se šli občerstvit do bufetu. Když odcházeli domů, domluvili se, že se zítra v sedm hodin sejdou před školou.

FOTBALOVÝ ZÁPAS

Roku 2024 se hrál fotbalový zápas Slovácko vs. Real Madrid. Po začátku utkání zhruba v třinácté minutě skóroval Mbappé. Ve dvacáté páté minutě srovnal Havlík na 1:1. Ve čtyřicáté minutě střelil branku Endrick, skóre tedy 2:1. V padesáté šesté minutě trefil branku z penaltového kopu Daníček, srovnal utkání na 2:2. V páté minutě prodloužení Curtois předčasně vyběhl z brány a náš Heča ho obstřelil, Heča tak zajistil třetí vítěznou branku Slovácka. Trenér i fanoušci Realu Madrid byli smutní.

SCHOVÁVANÁ V DOMĚ

Hráli jsme na schovávanou. Hledala jsem své kamarády pod postelí, pod stolem i ve skříni. Pak taky v kuchyni, v předsíni, v pokoji a na zahradě. Nenašla jsem je, pokračovala jsem v hledání dál. Za gaučem, pod bundami, ve sklepě a také ve větších krabicích a v kufrech. Stále neúspěšně, hledala jsem dál. V koupelně, v obývacím pokoji, za stromem, v keři, na stromě, ve skleníku, za židlemi i za stolem. Nakonec jsem kamarády našla pod schody.

TŘÍDA 6. B

Toto je naše nová třída. První den se začala 6. B představovat a ta holka řekla, že se jmenuje Emilka. Druhý den za ní přišel náš Ondra, chtěl se s tou Emilkou kamarádit. Emilka souhlasila, chtěla s ním být také kamarádka. Tento týden spolu tedy seděli. Po měsíci si Ondra našel novou kamarádku. A naše Emilka byla osamocena. Ondra měl všechny kamarády a Emilka neměla nikoho.

ŘEKA MORAVA

Pepíček šel dneska s babičkou k řece Moravě. Byli překvapení, protože hladina byla hodně vysoko. Viděli tam ryby, nutrie a kačeny. Také tam plavaly klacky, stromy, listy a nepořádek. Udělali si pár fotek, pak Pepa omylem do řeky spadl. Neuměl plavat, tak se topil. Babička se lekla a skočila pro něho, v řece byly silné proudy, tak měli co dělat, aby se dostali zpět na břeh.

Žáci 6. B

Tiráž

Redakce:

Veronika Podešvová (7. A), Sofie Sitníková (7. B), Marek Malovaný (8. B), Ester Kaplanová (8. B), Michaela Ludmila Kročová (9. C)

Ilustrace:

Žáci 1. i 2. stupně

Časopis pro tisk připravily:
Mgr. Alena Navrátilová, Mgr. Lucie Nucová